

Kako ne bil bi grešnik blažen?
Tako sladko je greh nevaren,
s hudiči in peklòm zastražen!
O bodi, Bog, mi blagodaren!

Življenje varno duše skruni,
nevarnost ljubi duša mlada:
ves dan veslati med tolmuni,
zvečer zaspati tik prepada.

5.

Kaj hoče tožba, kaj solze?
Ko kamen trdo stoj, srce!
In če te zgrudi bolečina,
ko meč zasikaj, ko ostrina!

Rafael Mirt.

Molitev.

Naj bo moj grob šumeči, bujni oljčni gaj,
naj z Vesno šepetajo mlade, sveže veje
in Favn v nevidne strune v gaju mi igray
in večni Pan naj se v grmovju bližnjem smeje,
pod bregom šumi morje
in v sinje vse obzorje
naj lije solnce prečisti svoj soj,
nad vsem naj solčni drgeta pokoj!

Ne, Azrael! Naj bom večernice prelest!
Naj demon zvezde bom, ki iz noči trepeče,
izdam vsemiru vsemu naj o dnevi vest,
vsem zemljam, solncem, daljam vsem noči blesteče,
naj zadrhtim v daljine,
naj razjasnim temine,
za gore daljne naj se potopim
in v zarjah vekovečnih naj zgorim.

Vojeslav Molè.

1*